

שחכניתה לפנים לאחר ששותה בחזרה, והוציאה לחוץ, מהן מי
 אמרין בין דעתך לא – שנכנסה לברמת ציבור קלה לה מחייבתא –
 קליטה מהחיצנה, וחולו בה דיני קדרי במת ציבור, וצריך להחזירה
 לפנים, או דלא פון דתדר הדר – או שמא, כיון שהזורה ויצאה,
 העיליה יציאתה, ונידונית כקדשי במת ייחד.
 מבורתה הגורא: לאו תני פלותא דרבבה ורב יוסף – וכי אין זה
 תלוי במחולקת רבה ורב יוסף, דתנן, קדרי קדרים ששהנתן בדורות
 ולא בעפוץ במצותה, מועלין בהן – יש בהם אישור מעיליה. (ואם עלו
 לא ירדו), ואיביעא להו – והסתפקו בני היישבה, (ירדו מה שיעילו)
 על מה שירדו – אם עלו איברי קרben והשוחט בדורות, על גבי
 המוחב, צריך להורידם, או שקידשים המוחב ולא ירדו. רבבה אמר,
 לא עילו (ירדו, משום שאין המוחב מקודשם). ורב יוסף אמר,
 עילו] אם עלו לא ירדו, מפני שקידשים המוחב. ואם כן לרבה
 שאין המוחב מקדרש קרבותן שנשוחטו חוץ למוקומם, גם לא תקלוט
 המחיצנה קרבן הנשוחט מחוץ להחיצנה, ואילו לבב יוסף שסביר
 בשחוות דורות שקלוט המוחב, תקלוט המחיצנה קרבן שנשוחט בחו"ז.
 רוחה הגמורה: תיבעי לרבה תיבעי לר' יוסף – יש להסתפק בין
 לרבה ובין לר' יוסף. תיבעי לרבה, מפני שקידשים המוחב
 שאיברי קדרים שנשוחט בדורות אין המוחב מקדרשם, אלא
 במזבח, שדינו מבואר לעיל (פ. במשנה), רקוי לה מתקדש דלא חוי
 לא מקדר – שהוא מקדש רק את מה שרואו לו, ומשום כך אין
 מקדש שנוחוט דורות, מפני שאינם ראויים לモוחב. אבל במחיצנה יש
 לנו, שאף על גב דלא חוי לה – אף קרבן שאינו ראוי לה, קלטה
 אותו המוחיצנה. או דלא פון דראן ר' יוסט – מילא עילו לר' יוסף.
 מפני שעדר באנ לא קדר ר' יוסף חם – בחשוות דורות), שהמוחב
 מקדר, אלא מפני דנד פקום הוא – שגם בשעת פסולו, הקרבן
 בעזרה, במקום אחד עם מקום הכהונה, אבל הכא, בקדשי במת יחיד
 שהוכנסו למחיצת בית ציבור, דתדרי מקומות נייחו – שמקומות
 שחיטות ומקומות קליטהם אינם מקום אחד, לא נאמר שתקלוט
 המחיצנה. או דלא פון לא שא – או שמא אין שני מקומות שונות
 למקום אחד, וכשם שמקדש שנוחוט דורות, כך תקלוט
 המחיצנה קדרי במת ייחד. אומרת הגמורה: תיקו – תעמוד אלה זו
 בספק.

הגמרה עוברת למחולקת רבה ורב יוסף שהובאה לעיל: מילא –
 נידון זה, שקרבן שנשוחט חוץ למוקומו ועלה לモוחב, אם ירד לא,
 דפשיטא ליה לרבה בחר ניאו ורב' יוסף בחר גיא – שسفות
 לרבה כאחד מהצדדים – שירדו, ורב יוסף פשוט כהצד השני
 – שללא ירד, מבעי ליה לר' גיא, דבעי לר' גיא, אבל עילו
 במת ייחד שנכנסה לאחר שנשוחטו בחו"ז, ונפסלה, עילו
 לטובה, (ירדו) מה שירדו – קידשים המוחב ולא ירד, או לא
 קידשים וירדו] (היכא דלא משלה בחרן האור לא תיבעי לך, כי
 תיבעי לך דראן רמשלה בחרן האור, פון), הר' שנספהק ביבי ינא
 בקרבן פסול שנשוחט חוץ למחיצתו ועלה לモוחב, אם ירד לא, וזה
 היא הרי מחולקת רבה ורב יוסף. אומרת הגמורה: תיקו – תעמוד
 ספקתו של רבבי ינא בספק.

הגמרה חוזרת לדין החלוקה דין שבין במת ציבור למת ייחיד:
 אמרה, דין שחכניתה לילה בכתמת ייחיד נלקכו בו רב וצמואל. חד
 אמר בשירה, וחד אמר פסולה. מבורתה הגמורה: וקא מיפלני בדרבי
 אלעדר – מחולוקת הא, איך יש ליישב את קושית רבי אלעדר, דרבי
 אלעדר ר' גראן אהדר – שרבי אלעדר העמיד שני פסיקים והבנגד
 זה וmocksha, בתריב שמואל איד לא יאמיר בוגרתם, גלו אלו רויים אכון
 גדרלה/, הרי שהקפיד לבנות מוחב מבעוד יום, כדי להעלות עלי
 קרבנות, ויש למלמד מהה זורה אין להיללה. ובתריב
 בפסק שאלחריו (שם ד) יאמיר שאל פצוי בעם, ואמרתם להם
 הצעו אל איש שרו' ואיש שיהו, ושחתתם בוה ואכלתם ולא
 החטא לה לאבל הדם. ויגשו כל הגם איש שרו' ביד
 הילאה, ויזחטו שם. ובפסק זה מפורש שהחטטו בלילה, ונמצאו שני
 פסוקים סוררים זה את זה. ונחלקו רב ושמואל כיצד לישבו. מרד

מפני – הפסול שחכניתה לילה במת ייחיד, ישב, שפאנ – הפסוק
 ששוחטו בלילה, דבר בשותה במתות חולין, ובאן – הפסוק
 שהחצריך שחכניתה ביום, דבר בשוחטת במתות קדרים. ואם מן מוחב
 שחכניתה לילה פסולה במתות ייחיד. ומך מיש – המכשיר שחכניתה
 לילה במתות ייחיד, ישב, שפאנ – הפסוק שהחצריך שחכניתה ביום, דבר
 בקדושים במתה גדרלה – בקרבותן שהוקדרו מוחותיהם להעלות
 במת ציבור, וכן נרככים לשוחטים ביום, מפני שכבר חלה עליהם, דבר
 קדריש במתה גדרלה – בקרבותן שהוקדרו להקריבם במתות ייחיד,
 שודם אינם טוענים שחכניתה ביום.
 נידון נספ אוותה במתות ייחיד: איטמר, עולת במת ייחיד, רב אטר אין
 מעונגה הפטשת וניתות – אין נהוג בה המכחשה שנאמרה בפרשタ וקרא
 ויקרא א' להפישיט עור העולה ולנתה איבריה. ר' יונתן אטר,
 מעונגה הפטשת וניתות.
 מבארת הגמורא: והוא מיפלנו בדרבי יוסף הגלילי – מוחותם היא.
 בדרעת רבבי יוסי הגלילי. ר' יונתן, רב' יוסף הגלילי אמר, עולת
 שהתקריבו ישראל מדבר קודם מותן תורה, אין טעינה הפטשת
 וניתות, מפני שאין מצות הפטשת וניתות נהוגת אלא מהקמת אהל
 מועד ואלה, שאנו עצתו בהפטשת וניתות, והחלקו רב ורב' יוחנן בדתעת
 רב' יוסף הגלילי, מרד – רב' יוחנן סבר שלא מיעט אלא קרבנות
 שקדמו להקמת אهل מועד, אבל מהקמת אهل מועד ואילך נהוגת
 מצות הפטשת וניתות, לא שנא במתה גדרלה ולא שנא במתה גדרלה
 ומרד – רב סבר שגם לגם לאחר הקמת אهل מועד במתה גדרלה אין
 – והגה מצות הפטשת וניתות, במתה גדרלה לא.
 הגמורא מביאה סיוע לרבי יוחנן: תניא בותיה לר' יונתן, דברים
 שבין במתה גדרלה לבר' יונתן – לאלה הם הדברים שהולוק במתה
 גדרלה מבמה קטנה. קדרון וביבש ויסוד וריבוע במתה גדרלה, ואין
 קדרון ויסוד וביבש וביבוע במתה גדרלה – מדיני במתה גדרלה, שייחו לו
 ארבע קרבנות בראשו, כבש לעליית הכהנים, אמה יסוד, ושתהא
 צורתו מרובעת. ובבמה קתנה אין דינם אלו נהגים. בירוד ובנו
 במתה גדרלה ואין בירוד ובנו במתה גדרלה – וכך מון במתה גדרלה
 יש לעשות בירור על גבי בסיסו, מה שאין כן במתה גדרלה. זהה ושוק
 במתה גדרלה ואין קודה ושוק במתה גדרלה – כאשר מקרים תודעה
 ושליםים במתה גדרלה, יש להרים מוחה ושוק, להניפם ליתנם
 לכחן, מה שאין כן במתה קתנה.
 ואלו הם הדברים שבחם שוויה במתה גדרלה, שחכניתה
 במתה גדרלה וקדרה. הפטשת וניתות בגדרלה וקדרה. דין מתר
 ומפיגל בגדרלה וקדרה – דין זה שבער הובח נירר באבילה בוריקת
 הדרם, ושמוחשת פיגול פסולת, נהגים בון בגדרלה ובון בקדרה. וכן
 פסולם של בעלי מופמן להקריב קרבנות, והיפען שנותנה התורה
 לאביבת הקרבנות, שום בגדרלה וקדרה. הרי מפורש שהפטשת
 וניתות נהוגים במתה גדרלה והברבי יוחנן.
 שנינו במשנה: אבל גדור ותמן והטמא שמי בונה ובונה, הגמורא
 מביאה ביריתא מן שמחות פיגול פסולת במתה גדרלה וקדרה: תניא רבנן,
 מגון לאשיות, השם פון – פיגול נהוג במתה גדרלה, בשם שדור נורג
 במתה גדרלה, ויש לדון ולומרה כך. הרי אמרה תורה קדרה שקרבן של –
 שנותר לאחר וכן אכילתוי. ישרף, שנאמר (ירא ז) 'והנותר מבשר
 הזוחבים בימי השלישי באש שרוף', וכן מון קרבן פיגול ישרף, הר' יוני
 שהושווו שיהם זה זהה, ויש לומרה, מה (פיגול) [לן] פסול במתה
 קתנה, אף (לן) [פיגול] יהיה פסול במתה גדרלה. דודזה הבריתא:
 או כלך לירך זו – הרי אפשר גם לילך בדרך אחרת, ר' גראן אמרה
 תורה, שקרבן שלון ישרף, וכן מון יונצא – קרבן שיצא מוחוץ לעורה,
 ישרף, ומעתה יש לומרה, מה יונצא בשר במתה גדרלה שהרי אין לה
 מחיצות, אף לא בשר במתה. ואם כן שוב אין אנו יודעים שהפיגול
 נהוג במתה גדרלה.
 שאלת הגמורא: ולאו קל וחותם הוא מעופות – וכי אי אפשר
 למלמד שפיגול יונגן במתה גדרלה, בכל וחומר מקרבנות העוף,

12 אמרת הברייתא: תלמוד לומר – אכן אין אנו יכולים להוכיח מדין
 13 קל וחומר שדין פיגול יהא נהוג גם בקדשי במטה קטנה, אלא שיש
 14 תלמוד זאת מלשון הכתוב: **וַיֹּאמֶת תּוֹרַת וְכָה הַשְׁלָמִים'** (ירא ז יא),
 15 שהتورה נתנה תורה אחת לכל קרבנות השלמיים, ואפלו לשלי
 16 במטה קטנה, לענין כל הדינם הכתובים בפרשה זו, ומהו לנו לומדים
 17 **לעֲשׂוֹת –** לומר! שמן אכילת קדשי בטה **קָטְנָה**, הוא **בָּזְמָן** אכילת
 18 קדשי בטה **גָדוֹלָה**, וכמו כן יש לנו ללימוד השפיגול והטומאה,
 19 שהוחכרו אף הם בפרשה זו, ונוהגים גם בקדשי במטה קטנה.

הדרן על פרת חמתת וסליקא לה מסכת ובחים

40 עיר. ביאור הפסוק הזה, שנבואה זו הייתה בראש השנה
 41 ויר לחודש, והוא יום המכיפורים של ובל שבו טבו
 42 בשפטו וגנפחים עבדים לבתיהם ושדות חזרות לבעלין ואוז היא
 43 ניכרת בשנת יובל, והוחרכן היה בשנת שלשים
 44 שנחרבה ירושלים היהתה שנה יובל, והוחרכן היה בשנת שלשים
 45 ושילוב. והנה מכנית ירושאל לארע ועד חורבן בית המקדש
 46 הראשון חלפו שמנה מאות והמשים שנה, ומניין וזה הווא מבנן שבע
 47 עשרה יובלות שלמים, ובין שמנבאור בפסוק שעיבול היה ארבע
 48 עשרה שנים אחר שחנרכה העיר, מוכחה שהוא מנו יובלות באראבע
 49 עשרה השנים הראשונות מעית המכינה לארע ולכן נשלים יובל רק
 50 ארבע עשרה שנים אחר החורבן, ובכחרכ טעם הדבר הווא מנני שאז
 51 עסקו בכיבוש וдолוק. ובין שכבר הוכחנו ששנות הקיבוש היו שבע
 52 שנים, יש להוכיח ששנות החלוק היו גם כן שבע שנים, שכן ביחס
 53 ארבע עשרה שנים.
 54 עוד נאמר בברייתא, מניין מי **אַחַל מַעַז שְׁבָנוֹב וְגָבְעָן** זה **חַמְשִׁים**
 55 **וְשְׁבַע** שנים. מבארת הגמרא: **מֵנָא** **לֵן** – מהיין למדרה הברייתא מניין
 56 זה, דבטוב – **שְׁנָאָמָר**!**אוות עלי הכהן בעית שנtabשר שנבשה ארון**
 57 האלוקים ממלחמה עם פלישיטים, (**שמואל א' יי**) **יעִי בְּחֻבְיוֹ אֶת**
 58 **אָרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּפְלֵל מַעַל הַכְּפֵסָא אֲחִינָתִי בְּעֵד יְהִשְׁעָר וְתַשְּׁבָר**
 59 **מִפְרְקָתוֹ יִמְתָּמָת**, ותנא – **וְשִׁנְיוֹן בְּבָרִיתָא, בְּשִׁמְתָּא עַל הַפְּהָנָה תְּרִכָּה**
 60 **שִׁילָה**, ובאו לְנָבָךְ והקימו שם את אהל מועה, **בְּשִׁמְתָּא שְׁמָוֹאֵל**
 61 **הַרְמָתִי** – **שְׁמָוֹאֵל הנְבָנִיא** **חֲרֵבָה** **נָבָךְ** **וְבְּתִיב** – **וְנָאָמָר** (**שמואל א' ז ב**)
 62 **לְגָבְעָן** **הַקִּימָה** שם את אهل מועד, **וְהַרְמָתִי** – **אוות שכבר מלך**
 63 בשנה הראשונה שנעשה דוד מלך על כל ישראל אוות שכבר מלך
 64 שבע שנים על הוויה! **יעִי טַוָּם שְׁבַת הָאָרוֹן בְּקָרִית יְעִירֵינוּ וְיַרְבֵּוּ**
 65 **תְּבִיטִים וְיִיחְוֹן עִשְׂרִים שָׁנָה וְיִגְּנָה כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶתְרִי הָה**. וארון
 66 האקלים הגיע לקרית יערם שבעה וחודשים אחר שנבשה באotta עת
 67 שמות עלי, ובאמת. ונמצא שמעת מות עלי, שאו רחבה שליה ובאו
 68 לנו ובאותה העת הגיע הארון לקרית יערם, עד תחילת מלכות דוד
 69 על כל ישראל, והוא עשרים שנה.
 70 הגמרא מפרשת את מניין עשרים השנים. אמרת הגמara: **הַנִּי** – **אַלְוֵנוֹ**
 71 **עִשְׂרִים שָׁנָה**, וזה חשבונו, **עִשְׂרִים שָׁנָה שְׁמָוֹאֵל גַּעֲצָמָן**, ככלומר
 72 שהיתה שופט על ישראל ממשעה עלי ולא היה עדיין מלך עד שהומלך
 73 שאול, **וְשָׁנָה אַחַת שְׁמָוֹאֵל שְׁמָוֹאֵל וְשָׁאֹול יְהִי**, לפי שהיה שאול
 74 הולך בעצת שמויאל בכל דבר עד מלכותו של מלך בו לא שמע
 75 לשמויאל ושוב לא יסף שמויאל לראותו, **וְשִׁתְּמִים שְׁמָלָךְ שְׁאֹול** לברה,
 76 **וְשְׁבַע** שנים **דָמָלָךְ** **וְרַד** בחברון על שבת יהודה, ובעת שהחל דוד
 77 למילוך על כל ישראל, אז העלה את הארון לעיר דוד, ונמצא שהיה
 78 הארון בקרית יערם במשך עשרים שנה.

1 והרי הדברים כל זהomer, ומזה עופות שדים שאין להם פועל בטה,
 2 ואינם נפסלים להזכיר רק אם נעשו טפה או מהסוגי אחר, מכל
 3 מקום **הַיּוֹם** פועל בטה, **אַיְנוּ דַי** – קל וחומר, **שְׁנָתְבָאָר** עליל **עַיָּא**
 4 **שְׁהָמָמוֹס** פועל בטה, אינו דין – קל וחומר, **שְׁיוֹחָה הַיּוֹם** – פיגול
 5 פועל בטה, אמרת הברייתא, יש תשובה פירכאנ על הקל וחומר,
 6 שכן אפשר לו, מה **לְעַוּפּוֹת** – הטעם שהחומרנו בעופות שיפסול
 7 בהם הpigol, **שְׁפֵן** יש בהם חומרא אחרת, **שְׁאַזְן** **חוֹר בָּשָׂר** בטה –
 8 שלא הוכשרו ורים להזכירם, ומפני חומרם פוטל בהם הpigol.
 9 **הָאָמֵר** – יכול אתה לומר בקדשי בטה **קָטְנָה**, שמכין **שְׁחוֹר בָּשָׂר**
 10 **בָּה**, כמו שנינו במשנה (עליל קי), הוא הדין של **אַיְהַ הַיּוֹם** פוטל
 11 בטה.

המשך ביאור למס' זבחים ליום שלישי עמ' ב

1 ועד בנין הבית היו ארבע מאות ושמונים שנה,
 2 **לְמַשְׁנִין** **שְׁילָה שְׁלָשׁ מַזְאָזִים וְשְׁבָעִים** שנה **חָסֵר** ש
 3 **שְׁמַנִּין** **ימִי אַוְהָל מַוְעֵד** **שְׁבָשְׁילָה** היה שלוש מאות ושלשים ותשע
 4 שנים.

5 **הָגָמָרָא** מברחת את דברי הברייתא: כאמור בברייתא, **יְמִי אַחַל מַזְעֵד** –
 6 **שְׁבָמְדָרְבָּר אַרְבָּעִים** שנה **חָסֵר** שנה **אַעֲתָה** מבארת הגמרא: **מֵנָא** –
 7 מהיין למדרה הבריתא מניין זה, **דָמָלָךְ** – שנאמר בבריתא אחרת,
 8 **בְּשָׁנָה הָרָאשָׁׂוֹת לְעֵיאָת מְעָרִים עַשְׂתָּה מַשְׁחָה** **מַשְׁחָה** **הַמְּשָׁבָב**, ובשנה
 9 **הַשְׁנִינָה** **הַקְּסָם הַמְּשָׁבָב** **וְשְׁלָחָמָה** לטור את הארץ.
 10 עוד נאמר בבריתא, מניימי **אַהֲל מַזְעֵד שְׁבָבָלְלָל**, **אַרְבָּע עַשְׂרָה**
 11 **שְׁנָה**, **שְׁבַע** שנים **שְׁבָבָשׂוֹת** את הארץ, **וְשְׁבַע** שנים **שְׁחָלְקוֹ** את הארץ
 12 **שְׁנָמָם** **עַשְׂתָּה** **הַשְׁבָּטִים**. מבארת הגמרא: **מֵנָא** – **דָמָלָךְ** – **וְנָאָמָר** בלא
 13 **בְּאָשָׁר** בкусם החקלאות הארץ את העיר חברון, **בָּנִי אַרְבָּע עַשְׂרָה** **אַנְבֵּי**
 14 **בְּשָׁלָוֹת** **מַשְׁחָה עַבְדָּה** **ה** **אַוְתִּי מַקְרֵשׁ** **בְּרַעַנְלָה** **לְרַגֵּל** **אֶת הָאָרֶץ** **וְאַשְׁבֵּב**
 15 **אַוְתִּי דָבָר** **כִּאֲשֶׁר עַם לְכָבֵב**, **וְהַרְבֵּב** – **וְנָאָמָר** **שְׁבָבָשׂוֹת** **שְׁנָה** **אַנְבֵּי**
 16 **עַזְתָּה** **הַנִּהְנִהְנָה** **ה** **אַוְתִּי דָבָר** **זֶה** **אַרְבָּעִים** **וְחַמְשָׁה** **שְׁנָה** **מַאֲזָן**
 17 **דָבָר** **ה** **אַתְּ הַדְּבָר** **הַזֶּה** **אֶל מַשְׁחָה** **אֲשֶׁר הַלְּרַבְּעָל** **בְּמַדְרָבָר** **וְעַתָּה** **הַנִּהְנָה**
 18 **אַנְבֵּי** **הַיּוֹם** **בְּנִ חַמְשָׁה** **וְשְׁמָנוּמִים** **שְׁנָה**, **וּמְדָרְבָּר** **כָּל** **אַלְוֵנוֹ** **יָדַעַת**
 19 **כִּמְהָנָם** **שְׁנָמָם** **עַסְקָוּ** **בְּכִיבּוּשׁ** **הָאָרֶץ**, **בִּעְרָה** **לְרַעַן** **בְּרַפְּתָה** **הַיּוֹם** –
 20 **כִּאֲשֶׁר** **עַבְרָה** **כָּל** **הָעָם**, **וְנָבְנָס** **בְּלָא** **בְּאָשָׁר** **שְׁבָבָשׂוֹת** **שְׁנָה** **אַנְבֵּי**
 21 **שְׁנָמָם** **עַסְקָוּ** **בְּכִיבּוּשׁ** **הָאָרֶץ**, **יָחִיד** **עַסְקָוּ** **בְּלָא** **בְּאָשָׁר** **שְׁבָבָשׂוֹת** **שְׁנָה** **אַנְבֵּי**
 22 **שְׁנָמָם** **הַיּוֹם**, **בְּרַפְּתָה** **לְמַדְרָבָר** – **וְנָבְנָס** **בְּלָא** **בְּאָשָׁר** **שְׁבָבָשׂוֹת** **שְׁנָה** **אַנְבֵּי**
 23 **מְהַפְּסָוק הָרָאשָׁן** **לְמַדְרָבָר** **שְׁבָבָשׂוֹת** **הַשְׁבָּטִים** **הַשְׁבָּטִים** **שְׁבָבָשׂוֹת** **הַשְׁבָּטִים** **הַשְׁבָּטִים**
 24 **הַמְּרָגְלִים** **כָּמָרְוֹר** **בְּמַדְרָבָר** **הַמְּוֹבָאת** **לְעַילָן**, **הַיָּה** **בְּאָשָׁר** **שְׁבָבָשׂוֹת** **שְׁנָה**,
 25 **וְכִיּוֹת** **שְׁבָבָשׂוֹת** **הַזָּה** **אַל מַקְרֵשׁ** **זֶה** **אַרְבָּעִים** **וְחַמְשָׁה** **שְׁנָה** **מַאֲזָן**
 26 **דָבָר** **ה** **אַתְּ הַדְּבָר** **הַזֶּה** **אֶל מַשְׁחָה** **אֲשֶׁר הַלְּרַבְּעָל** **בְּמַדְרָבָר**, **וְעַתָּה** **הַנִּהְנָה** **לְמַדְרָבָר**
 27 **הַיּוֹם** **בְּנִ שְׁבָבָשׂוֹת** **שְׁנָה**, **וְקָאָמָר** **כָּל** **בְּסָוף** **שְׁנָמָם** **עַשְׂתָּה** **הַקִּים**
 28 **הַכִּיבּוּשׁ**, **שְׁעַתָּה** **הוּא** **בָּנִ חַמְשָׁה** **וְשְׁמָנוּמִים** **שְׁנָה**, **נִמְצָא** **שְׁחָלְפוֹ** **שְׁבָבָשׂוֹת**
 29 **שְׁנָמָם**.

30 **אוותה הגמרא:** **הַרִּי** **לְמַדְרָבָר** **מִבְּאָמָן** **אֶת** **הַמְּקֹר** **לְאָמֹר** **בְּבָרִיתָא** **אוותה**
 31 **שְׁבַע** **שְׁנָמָם** **שְׁבָבָשׂוֹת** **הַזָּה** **אַתְּ הַאָרֶץ**, **וְעַדְיִין** **יְשִׁיבָה** **בְּלָא**
 32 **בְּהַנִּין** **מִבְּאָמָר** **מֵנָא** – **מִבְּאָמָר** **שְׁבָבָשׂוֹת** **שְׁנָמָם** **שְׁבָבָשׂוֹת** **הַזָּה** **וְנִמְצָא**
 33 **הַגָּמָרָא** **מִבְּאָמָר** **בְּשִׁנְיוֹן** **אַבְּעִיטָה** **אַיְמָא** – **אֶת** **תְּרִצָּה** **תְּמִצָּה**
 34 **לְתַרְצָה**, **מִדְשָׁבָע** – **וּמְמוֹה** **שְׁבָבָעָן** **שְׁנָמָם** **בְּבָשָׂוֹת**, **שְׁבַע** **גַּמְיָן** – **גַּמְיָן** **וְגַמְיָן**
 35 **חַלְקָה**, **אַרְבִּעִיטָה** **אַיְמָא** – **אֶם** **תְּרִצָּה** **הַמְּרַצָּה** **בְּאָפָן** **אֶחָר**,
 36 **שְׁלָמָה** **הַבְּרִיתָא** **שְׁמָנוּמִים** **שְׁנָמָם** **שְׁבָבָשׂוֹת** **הַזָּה** **וְנִמְצָא** **תְּרִצָּה** **בְּאָפָן** **אֶחָר**
 37 **מִשְׁבָּחָת** **הַזָּה** – **מִשְׁמָשׁ** **אֶל** **הַמְּרַצָּה** **הַמְּרַצָּה** **מִלְּרַצָּה** **בְּאָפָן** **אֶחָר**
 38 **בְּאָחֶת** **הַנִּבְואֹת** **בְּיַחֲזָקָאָל** **מִלְּרַצָּה** **הַזָּה** **וְבְּעַשְׂרִים** **וְחַמְשָׁה** **שְׁנָה** **אֶחָר** **אֶשְׁר**
 39 **לְגַלְוִתָּנוּ** **בְּרִאָשָׁה** **בְּשָׁנָה** **בְּעַשְׂרָה** **בְּאָרְבָּע עַשְׂרָה** **שְׁנָה** **אֶחָר** **אֶשְׁר**